

ALBINA

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

JOI 19. XII. 1968

8 pag. 25 bani

Pădurile patriei

S-ar crede că făgetul nu-i unit
decît de formă... umăr lingă umăr,
că snăga lui străbună stă în număr,
dar slab cînd bat furtuni, cînd despletit
se vaietă, se pleacă; trist apoi
va zace-un timp posac, fără speranță,
ca înrudit cu sarbăda nuanță
ce-o are Detunata-n sure ploii.

Dar cîntă în adîncuri vîlaga lui!
sînt rădăcini ce-i pregăteau țaria
hrănindu-i și ființa și vecia,
să nu-l luăm nicicum drept pui vătui.

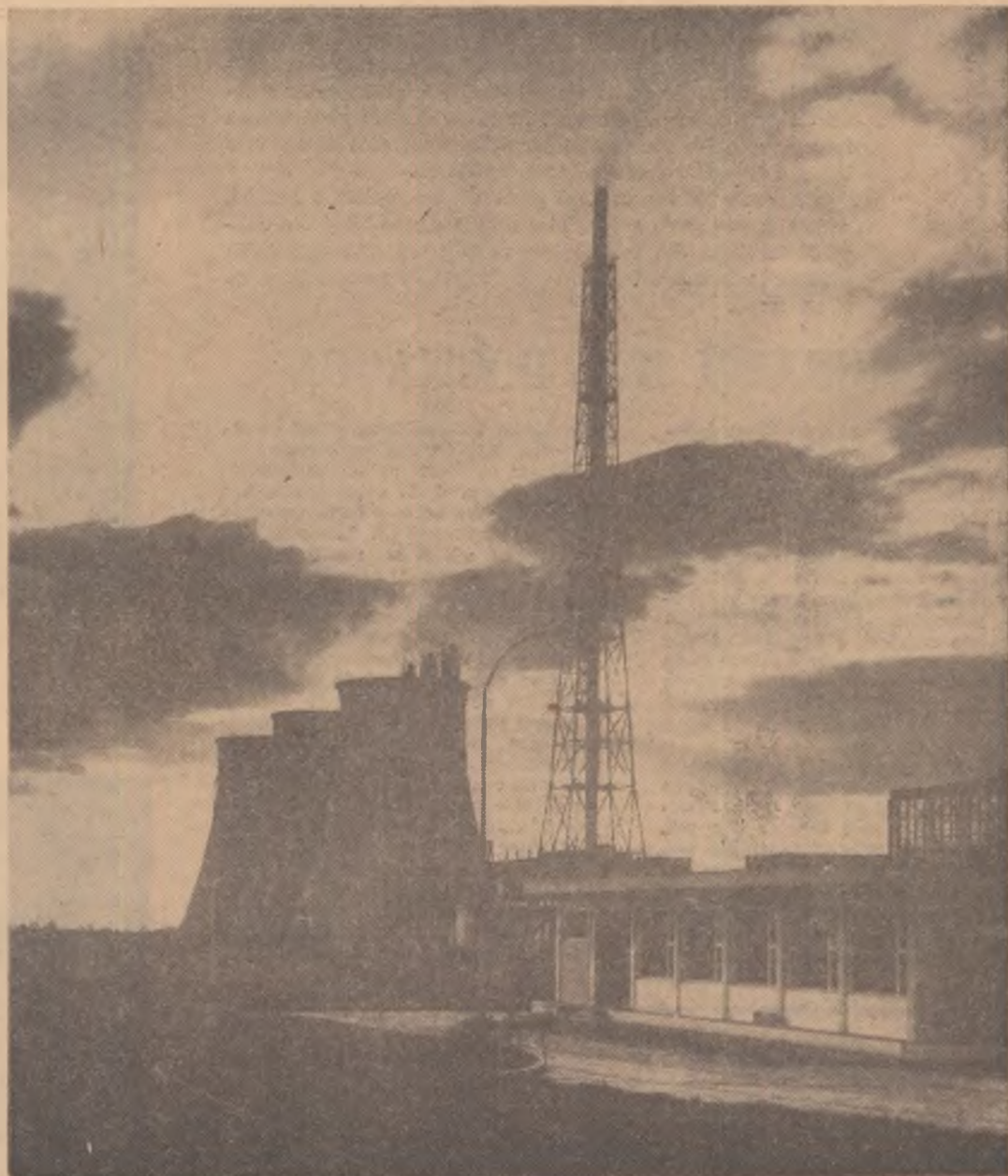
Prin ce-are viu... și-nalță-n noi solia,
iar noi spre piscuri vrerea, fruntea, glia.

GEORGE DEMETRU PAN

Pe Argeș în sus

Mii de meșteri mari,
calfe și zidari
schele au adus
pe Argeș în sus,
munții i-au clintit,
ape-au cumințit
și le-au rotunjit.
Înălțînd spre cer
brîie largi de fier
au turnat mortar —
arc de stăvilar,
Și-au aprins făclii
pentru veșnicii
luminînd cu ele
drumul țării mele.

MIHAI STĂNESCU

Combinatul de îngrășăminte azotoase Tg. Mureș

ÎNTRU DOUĂ ETAPE

Cea de a douăsprezecea și ultima lună a lui '68 se apropie de sfîrșit. E timpul cînd muncitorii ogoarelor priveșc în urmă peste anotimpuri, apreciînd rodul de peste an, cînd se adună la un loc date și cifre, cînd se încheie socotelile și cînd se preliminează principalele obiective ale anului ce vine. E timpul în care gospodarii cîntăresc cu simțul răspunderii faptele, oprînd ceea ce a fost bun ieri, dînd la o parte ce nu mai corespunde miine.

Acțiunea este de mare însemnătate. Consultările și dezbaterile ce vor avea loc trezesc în oameni sentimentul demnității, al interesului colectiv și al răspunderii fiecăruia în parte. Se analizează modul în care s-au folosit resursele existente și, mai ales, resursele pămîntului; cum s-au folosit îngrășămintele naturale și chimice, mașinile și tractoarele și, fără îndoială, vor fi destule de spus și despre drepturi și îndatoriri, despre modul în care conducerea a știut să pună în valoare înțeperea tuturor, cum a stimulat încrederea și interesul oamenilor față de muncă.

Avem posibilitatea să realizăm producții mari chiar și în condițiile unor ani mai vitregi și, în această privință, anul ce își ia rămas bun de la noi constituie exemplul cel mai convingător. Avem această posibilitate pentru că dispunem de o puternică bază materială, de organizații deosebite și de specialiști, de oameni harnici, care dau dovadă de un admirabil simț al răspunderii față de bunul comun — averea obștească a cooperativei agricole. A ține seama de toate aceste bogății materiale și pregătește principala sarcină ori de cîte ori de perspectivă. Planul de producție și financiar al cooperativei agricole se bizuie pe contribuția și înțelepciunea colectivă. Ca atare, planul trebuie

să cuprindă măsuri bine chibzuite, rod al experienței acumulate de-a lungul anilor, hotărîrea de a face totul pentru propășirea cooperativei agricole și sporirea cîștigului fiecărui membru cooperativ. Aceasta înseamnă a ține seama de zona în care se află cooperativa, de condițiile pe care le oferă așezarea unității, de felul și gradul de fertilitate a terenului și, în funcție de aceste condiții de climă și sol, să se stabilească proporții corespunzătoare între sectoarele de producție. Ținînd seama de aceste indicații, în raionul Alba s-au întreprins o serie de studii menite să ducă la specializarea treptată a producției în cooperativele agricole. Aceste acțiuni vor duce fără îndoială la rentabilizarea ramurilor de producție, care au condițiile cele mai propice de dezvoltare și în care există o puternică tradiție. Pentru a se obține producții mari la hectar sau pe animal cu cheltuieli cît mai reduse, s-au luat o serie de măsuri atît pe plan central cît și în județe pentru așezarea culturilor, speciilor și categoriilor de animale în zonele cele mai favorabile. Mergînd, așadar, pe drumul unei planificări care să țină seama de realitățile locale, iar măsurile ce se iau să fie valabile zonei și, în cadrul ei, cooperativei agricole respective. Altfel oamenii sînt puși să se îndeletnicească cu de toate fără cîștig pe măsura posibilităților.

Să luăm spre exemplificare județul Sibiu, blagoslovit de natură cu peste o sută de mii de hectare de pășuni și fînețe, la care se adaugă întinse goluri alpine. Pe aceste plaiuri există o veche și prețioasă tradiție în creșterea animalelor, în pomicultură. Ce i-a împiedicat pe gospodarii trăitori pe meleagurile sibiene să dezvolte această importantă ramură a agriculturii — zootehnia? Pen-

tru că rezultatele obținute sînt departe de a fi pe măsura condițiilor, a tradiției și experienței. Sînt cooperative agricole ca Alțina, Săcădate, Chirpăr și altele a căror efective de animale au scăzut în loc să sporească.

Planul de producție și financiar, fiind rodul gîndirii colective trebuie să cuprindă nu numai ce anume se va face ci și cum și cînd se vor realiza investițiile și lucrările, iar cei din vîna cărora se produc întîrzieri să răspundă. Altminteri se ajunge la situații ca cele din județele Brașov, Suceava, Mureș unde și în prezent mai există culturi neadăpostite. În activitatea de îndeplinire a obiectivelor prevăzute un rol important îl are respectarea democrației cooperatiste. Să se acorde respectul venit propunerilor bune, să nu se ia în nume de rău dacă, vedeți dumneavoastră, se cutează a se critica pe cineva, care, în virtutea unei funcții, deține și „piinea și cuțitul”. La C.A.P. „Unirea” din Segarcea-Dolj, lucrurile nu stau prea bine în această privință. Și nu stau bine, pentru că președintele Gabriel Iiescu supune adunării generale, spre aprobare, hotărîri luate și executate fără știrea nimănui.

Consultarea largă a specialiștilor, brigadierilor, șefilor de echipă, a cooperativelor care lucrează nemijlocit în producție, la care se adaugă îndrumarea mai competentă a uniunilor cooperatiste județene vor duce la fixarea unor obiective care să fie cît mai aproape de condițiile reale locale. Dar, pentru ca unitatea să prospere, rolul hotărîtor revine oamenilor, membrilor cooperativei care dau viață prevederilor. Pentru că, potrivit unei zicale înțelepte, „Omul sfîșiește locul”.

CL. MUNTEANU

FESTIVALUL NOSTRU

Timp de 14 zile, în București, în inima țării, s-a desfășurat Finala celui de al V-lea Festival de teatru de amatori „Ion Luca Caragiale”. Artiști amatori de la sate și orașe, de la case de cultură și cluburi, selecționați la fazele inter-județene și interîntreprinderi, au prezentat 71 de spectacole cu piese din dramaturgia română și universală. Cele 18 montaje literare au înfățișat, pe scena Finalei, adevărate file de istorie din viața poporului nostru, din lupta pentru ridicarea României pe culmile socialismului, a libertății și progresului.

Intregul program al Finalei a însemnat peste 130 de ore de spectacole, a oferit miilor de spectatori imaginea vie, grăitoare a mișcării noastre teatrale de amatori în continuă dezvoltare, a strădaniei talentaților artiști, muncitori, țărani, intelectuali care, în timpul lor liber, au îngemănat seeta de cultură cu arta scenei. Finala a ilustrat plenitudinea forțelor artistice ale formațiilor celor mai bune dintre cele bune, a întregii mișcări teatrale amatoare.

O dată cu lăsarea cortinei peste ultima replică a Finalei, o dată cu stingerea animației din sală, din scenă și din culise, îi felicităm din toată inima pe toți artiștii prezenți în această pasionată întrecere și le dorim noi succese în viață și pe scenă.

TEMERARIÎ DIN DOLHASCA

Există comune și sate care, datorită afirmării de-a lungul anilor a unor valori spirituale locale, a unor creații artistice, își află un loc distinct, original, în istoria culturii și artei românești.

Marginea, ca și Oboga sau Vama reprezintă centre ceramice puternice; Săpînța din Maramureș a devenit renumită prin ciopliturile în lemn ale creatorilor populari, dintre care se remarcă acum celebrul Stan Pătraș, iar despre Săliște, Poiana Sibiului, Călinești și altele se știe că dispun de formații corale ce le-au dus faima peste ani.

Dolhasca suceveană s-a afirmat în constelația artei de amatori, de vreo douăzeci de ani încoace, prin colectivul său de teatru, în care s-ar putea spune că „joacă” întregul sat. Teatrul se află aici la el acasă și este abordat cu dezinvoltură de către țărani și intelectuali laolaltă, concepând spectacole de înaltă ținută, care reputează succese atât pe scena

căminului cultural local cât și pe alte scene, inclusiv din București.

Ne-am reîntilnit cu actorii amatori din Dolhasca și la această finală a celei de a V-a ediții a festivalului de teatru de amatori „I. L. Caragiale” și surpriza a fost și mai mare văzându-i dînd viață capodoperei lui Barbu Ștefănescu-Delavrancea „Apus de soare”. Ce poate fi mai îndrăzneț decît încercarea de a înfățișa o piesă de asemenea proporții în care au excelat actori de renume ai teatrului românesc, printre care și artistul poporului George Calboreanu, care, adresîndu-se temerarilor din Dolhasca, le-a scris în ziua concursului: „Cînd s-a ridicat cortina, cînd interpretul principal a intrat în scenă, cînd și-a rostit primele replici sînt sigur că toți cei prezenți în sală au înțeles că ceea ce se părea curaj la Gheorghe Agapie era, de fapt, conștiința propriei sale valori artistice. Pentru că în seara spectacolului el a fost Ștefan cel Mare!”

Actorii amatori din Dolhasca, în rîndul cărora se află chiar președintele consiliului popular, Gheorghe Costan, un autentic Petru Rareș în piesă, au ajuns la asemenea performanțe, după ce și-au încercat forțele în: „Răzeșii lui Bogdan” de Ernest Maftei sau „Îndrăzneala” de Gheorghe Vlad cu care au obținut valoroase premii I și titlul de laureat la diverse ediții ale festivalului, în „Dumbrăveanca” de Stela Neagu, „Cocoșul cu două creste” de Gheorghe Vlad și altele.

Au vrut să fie alții și au reușit, emoționînd prin autenticitatea jocului, prin ilustrarea ideilor ce stau la baza creației lui Delavrancea. Ștefan cel Mare (interpretat de contabilul Gheorghe Agapie) a trăit pe

scenă slujit de cei peste 40 de „supuși” care l-au secondat cu succes, pînă la ultima cădere de cortină.

Dacă spațiul ne-ar permite, i-am înșira pe toți, aici, cu dragă inimă, intrucît au fost cu toții temerari. În frunte cu instructorul permanent al formației, Eugen Holbanu, și cu regizorul Ilarie Curechianu, care s-a legat sufletește de acest colectiv, de ani și ani de zile și e dornic să-l mai poarte încă multă vreme pe treptele măiestriei artistice.

Temerarii din Dolhasca își vor mai spune cuvîntul iar istoria culturii și artei populare românești îi va consemna, la loc de cinste, așa cum se cuvine.

SERBAN RĂDULESCU

Moment din „Arta comediei”, spectacol susținut de Casa de cultură Giurgiu-Ilfov

„Apus de soare” — prezintă căminul cultural Dolhasca, Județul Suceava

POPAS LA HORDOU

„Sînt inimă-n inima neamului meu
Și-i cînt și iubirea și ura...”

Adevărul cuprins în aceste versuri l-am aflat nu numai în operele marelui poet, adunate în tomuri, ci și în paginile diferitelor publicații la care a colaborat el, între care și revista Albina, dar mai ales în inimile oamenilor din satul lui natal. Ele sînt scrise pe unul dintre pereții casei în care s-a născut și a crescut George Coșbuc. Opera lui e cunoscută și de copii și de oamenii maturi și de bătrînii din sat.

Rafira Zăgreanu, în vîrstă de 82 de ani, ne povestește că pe poetul George Coșbuc, care plecase de-acasă și se dusese în România, ca să scape de urgia autorităților Cezaro-Crăiești l-a văzut întîi prin anul 1906 cînd venise cu pașaport. Pe urmă l-a revăzut abia după Unire. O vedea, în schimb, în fiecare zi, pe mama poetului, care plîngea mereu de dorul lui. Rafira Zăgreanu, femeia aceasta simplă, care în tinerețe abia știa să se iscălească, iar acum a uitat și acest lucru, vorbește despre poeziile lui George Coșbuc, ca de niște ființe apropiate. Și Nunta Zamferei, și Mama și Nu te-ai priceput, altele și-atîtea sînt luate din viața satului lor. Moartea lui Fulger a izvorit din durerea pricinuită de moartea singurului fiu al poetului. Și, după ce ne povestește despre părinții, frații și surorile lui George, despre pîriul ale cărui ape curg rezeși în vaduri, pe lingă casa părintească a poetului, bătrîna Rafira o îndeamnă pe strănepoata sa, micuța Ioana Cimpean, în vîrstă de 6 ani, să ne spună o poezie. Iar Ioana nu se lasă rugată. Recită întîi o poezie pentru copil, apoi, spre surprînderea noastră, recită poezia Mama.

Intr-o oră și jumătate, cît am așteptat să vină cineva să deschidă casa memorială, am aflat de la bătrînă și de la strănepoata ei aproape tot ce se putea afla despre exponatele din muzeu. Acel cineva care ne-a deschis muzeul nu era directorul, ci un muncitor din sat, soțul îngrijitoarei, care din fericire s-a dovedit un bun cunoscător al muzeului. Păcat că, la ora cînd el ne-a călăuzit prin odăile în care s-a născut și s-a jucat Coșbuc, unde a lucrat mai tîrziu, sosise noaptea și se făcuse întuneric. Neexistînd lumină electrică în sat, însoțitorul nostru a luminat obiectele din muzeu cu o lampă chioară, numită felinar de vînt, cu sticla afumată.

În vreme ce treceam prin camerele întunecate, gîndul m-a dus la întreaga activitate de culturalizare a maselor exercitată de marele poet, cu neostenită energie. Și în acele clipe mi-am spus că memoria lui nu merită acest afront al consiliului popular județean Bistrița, care ar putea grăbi electricizarea satului ce se numără, credem, printre cele mai înapoiate din județ. S-ar putea grăbi, de asemenea, asphaltarea șoselei care duce aici. Acestea ar constitui un omagiu, dar și o recunoștință adusă marelui poet și eminentului militant pe tărîm social-cultural, precum și satului care a dat un fiu cu care se mîndrește întreaga țară.

SERBAN NEDELICU

O tînără „veterană” a finalelor

Florica, Păuna, Ioana, Mititica sînt numele pe care Silvia Niță, directoarea căminului cultural din Lipănești le-a purtat, rînd pe rînd, cu prilejul precedentelor Finale cînd a jucat în „Răfuiala”, în „Recolta de aur”, în „Un drac de fată”, în „Dragostea nevestelor”.

Am revăzut-o ieri interpretînd rolul titular din drama lui Karel Capek „Mama”. Am revăzut-o cu bucuria pe care o încerci ori de cîte ori te întîlnești cu un prieten pe care-l prețuiești pentru valoarea lui, pentru perseverența cu care slujește un ideal (Silvia Niță a pus bazele mișcării artistice de amatori la Lipănești în anul 1947 și de atunci este o neobosită animatoare și interpretă și regizoare), pentru ceea ce a realizat.

Și dacă ne-am obișnuit să considerăm munca omului drept cartea lui de vizită, atunci climatul cultural din comună îndreptățește prețuirea de care se bucură această femeie tînără, nu numai la ea acasă, dar în tot județul. Despre bogata activitate a căminului cultural — preocupările artistice fiind doar o componentă a acestora — s-a vorbit și s-a scris foar-

te mult. Și totuși mai sînt încă multe de spus. Pentru că numai drumul parcurs de la sceneta „Moș Anghelulă”, pusă în scenă la începuturile activității formației și pînă la drama „Mama” de Karel Capek, reprezintă o traiectorie ascendentă, de la simplu la complex, de la comoditatea lucrurilor facile la străduința de a desluși taine ale profunzimilor culturii.

Poate că se vor întreba unii de ce nu se pomenește aici nimic despre talent, întruchipare emoționantă a unui personaj, daruri egale pentru comedie și dramă. Ei bine, dacă nu se amintește despre toate acestea faptul se datorește numai dorinței noastre de a evidenția — dincolo de darurile înnăscute ale „eroinei” — frumoasa, luminoasa ei conștiință. Acolo, pe plaiurile prahovene care au dat culturii românești nume ilustre, o inimă tînără, o energie neobosită militează pentru ca oamenii să iubească arta, înțelegînd-o. Este un merit deosebit pentru care, din respect, ne-am făcut bucuria de a creiona aceste rînduri.

LIANA MAXY

Cum sînt puse în practică hotărîrile adunării generale a C. A. P.

A intrat în practică curentă a activității cooperative agricole ca membri lor să se întrunească cu regularitate și ori de cîte ori este nevoie, în adunări generale. Cu aceste prilej, ei discută, analizează și hotărîsc cu simț de răspundere direcțiile principale de dezvoltare a producției, stabilesc măsurile care trebuie aplicate pentru realizarea acesteia. Îndeplinirea, punct cu punct, a obiectivelor propuse în planurile de producție, depinde, în mare măsură, de felul cum consiliile de conducere știu să asigure punerea în practică a celor mai potrivite forme de stimulare a inițiativei creatoare a țăranilor cooperativi, de atragerea acestora la îndeplinirea tuturor prevederilor și hotărîrilor, într-un cuvînt, la întreaga activitate gospodărească.

Acolo unde adunările generale se țin cu regularitate și sînt bine organizate, unde consiliile de conducere știu să materializeze marea forță de idei și inițiative s-au obținut rezultate economice superioare.

Într-una din primăveri, la cooperativa agricolă Gheorghe Doja, județul Ialomița, s-a abătut un vînt năpraznic, care a dislocat, de pe o înscmnată suprafață de teren, o dată cu plantele, și solul fertil depunîndu-l în locuri mai joase. Se crease astfel pericolul ca terenul dezgolit să rămînă multă vreme sterp, să nu poată fi cultivat cu randament. Consiliul de conducere a convocat în grabă adunarea generală care a discutat, a analizat și a venit cu propuneri privind remedierea acestui neajuns. S-a hotărît ca pămîntul să fie transportat pe locul de unde îl luase vîntul. În scurtă vreme, au fost puse în mișcare toate mijloacele

de transport: camioane, atelaje, roabe; cooperatorii au ieșit la cîmp cu sape și lopiți, iar solul a fost adus la locul lui. În felul acesta, chiar în acel an pămîntul a rodit din plin. Membrii sus-amintitei cooperative discută în adunările generale problemele de bază, stabilesc măsuri care, apoi, sînt duse la îndeplinire. Așa se face că la cooperativa agricolă Gheorghe Doja se obțin venituri mari, iar valoarea zilei-muncă a ajuns la 45—50 de lei.

Cooperatorii din Certești, județul Galați, au stabilit inițial să sporească, în acest an, sectorul viticol cu încă 30 hectare. În adunarea generală de la începutul anului, cooperatorii au găsit resurse materiale și forțe să planteze 100 ha cu viță de vie. Planul a fost îndeplinit întocmai. Dar seceta din prima parte a acestui an a pus în pericol tinăra plantație de vie. În fața acestei situații, cooperatorii s-au sfătuit din nou în adunarea generală și au stabilit să ude fiecare butuc. Au transportat mari cantități de apă cu găleți, butoaie, cisterne. De trei ori au udat întreaga plantație salvînd-o de la secetă.

În contrast cu aceste cooperative agricole, și multe altele care obțin rezultate bune în activitatea economică, sînt altele care nu se dezvoltă pe măsura posibilităților. Acest lucru se datorește, în primul rînd, faptului că adunările generale nu se organizează cu regularitate, nu pun în discuție probleme esențiale ale activității de producție și organizatorice și, deci, nu creează un climat favorabil pentru participarea cooperativilor la dezbaterile sarcinilor de plan, nu se stabilesc măsuri ferme pentru

îndeplinirea celor prevăzute în planul de producție. În felul acesta se tolerează neajunsurile și neglijențele în gospodărirea avutului obștesc, ceea ce duce la pagube însemnate pentru membrii cooperativi. De multă vreme, cooperativa agricolă din Săhăteni, județul Buzău, bate pasul pe loc, cu toate că are mari posibilități de sporire a producției și implicit a veniturilor bănești. Pe lângă faptul că membrii consiliului de conducere nu pun în discuția adunării generale probleme majore, tolerează tendințele de cocoloșire a lipsurilor. Mai mult, în adunările generale nu se stabilesc hotărîri menite să ducă la lichidarea lipsurilor și la îmbunătățirea situației din sectoarele de producție puse în discuție. Adunările generale nu se țin la termenele stabilite, discuțiile sînt anemice, nu se iau hotărîri eficiente. Astfel, în sectorul zootehnic producțiile sînt mici, iar procentul de mortalitate e în continuă creștere, furajele nu sînt asigurate în cantități suficiente. La toate acestea se adaugă o mare fluctuație a celor care lucrează în zootehnie. În cîteva rînduri, aceste probleme au fost puse în discuția adunării generale și în ședințele de consiliu, dar niciodată nu s-au găsit soluții de îndreptare a situației. Aceasta pentru că există tendința unor membri din consiliul de conducere de a numi să răspundă de zootehnie, după criteriul de familiarism, oameni nepregătiți, și nu pe cei mai capabili cooperativi care să pună lucrurile pe făgașul lor normal. O situație similară poate fi întîlnită și la cooperativa agricolă N. Bălcescu din județul Mehedinți. Și aici sec-

torul zootehnic înregistrează pagube mari, an de an, iar măsurile stabilite de consiliul de conducere în adunarea generală sînt ineficiente. La vaci, procentul de fătări a fost, în acest an, de 60 la sută, ceea ce a făcut cu producția de lapte să fie mică.

Deși la unele cooperative agricole există neajunsuri cunoscute de multă vreme nu se stabilesc măsuri corespunzătoare. La cooperativa agricolă Copăceni, județul Ilfov, se înregistrează, an de an, pagube însemnate din sectorul legumicol. În acest an, în legumicultură planul nu s-a îndeplinit cu circa 280 000 de lei. Această situație a fost discutată în multe adunări generale printre alte probleme. Dar niciodată nu s-a creat un cadru optim pentru o analiză temeinică, nu au fost ascultate și puse în practică părerile cooperativilor și, ca rezultat, lucrurile se perpetuează an de an, iar cooperativii obțin pagube în loc de venituri bănești.

A mai rămas puțin timp pînă la ținerea adunărilor generale de încheiere a activității din acest an și stabilirea sarcinilor de plan pe anul viitor. Este un bun prilej ca uniunile cooperatiste județene să asigure, în toate cooperativele agricole, un climat favorabil pentru o analiză temeinică a tuturor sectoarelor de producție, să se dea posibilitatea cooperativilor să-și spună deschis părerea despre dezvoltarea sectoarelor de producție să vină cu inițiative valoroase și să stabilească măsuri eficiente pentru lichidarea lipsurilor existente.

FLOREA CEAUȘESCU

Oltul ne-a umplut pătulele

La Zăvideni, Dealul Oltului se arcuiește într-un uriaș amfiteatru. Pe terasele lui, via cooperativilor urcă pînă sus în cumpăna apelor, iar sîrmele întinse pe spalierii de beton par niște corzi de țambal. Jos, pe lunca largă a Oltului, tarlalele de griu au îmbrăcat haină de mătășă verde în așteptarea zăpezii. Pe Nerolca, un versant înveșmîntat în vie tinărdă, l-am găsit pe inginerul Emil Prunescu, președintele C.A.P. Convorbirea a început, firește, tocmai de la lucrările ce se desfășurau pe terasele uriașului amfiteatru.

— Avem aici 30 de hectare de vie tinărdă care trebuie susținută cu spalieri și, după cum vedeți, aceste lucrări ne preocupă acum, vorbește inginerul Prunescu, adunînd parcă într-un gest larg via ce se întinde pînă la hotarul orleștilor.

— Ce acțiuni noi v-ați pus în planul de muncă pe viitor? l-am întrebă pe președinte.

— Nou pentru noi ar fi construirea unui solar pe-o suprafață de-un hectar. Materialele avem, terenul l-am ales, așa că asta ar fi noutatea. Solarul ne-ar aduce în cele două cicluri anuale de producție un venit de circa 150 000 lei. Suma aceasta ar amortiza lucrarea din primul an. Apoi mai este problema extinderii suprafeței de teren irigat de la 120 de ha cît avem acum, la 200 ha.

— Ce v-a hotărît să extindeți suprafața irigată?

— Rezultatele de anul trecut. Fără ajutorul Oltului, după seceta de astă vară, nu știu cum ne-am fi descurcat. Pot spune, fără exagerare, că Oltul ne-a umplut pătulele. Pe terenul neirigat producția la hectar a fost de 1 200 kg. porumb boabe, iar pe cele 120 ha irigate 5 200 de kg la hectar. Diferența de 4 000 de kg vorbește de la sine. Anul acesta, avem toate posibilitățile să irigăm în condițiuni optime, peste 200 de hectare și sperăm să obținem rezultate și mai mari, ceea ce ne va mări substanțial veniturile.

În timp ce coboram panta dealului dăltuit în terase, pe care via s-a culcat în așternut cald de pămînt așinat, priveam în zare cum șerpuia pe lunca largă panglica de argint a Oltului.

I. TERBESCU

La ferma de păsări de la I.A.S. Mihăilești-Ilfov

Foto: E. ZERONIAN

CE SĂ CITIM

OBSERVATORII CERULUI

O istorie neobișnuită a astronomiei de la Babilon la era cosmică

În Editura tineretului a apărut, în traducerea doctorului docent Victor Nadolschi, lucrarea lui Willy Ley „Observatorii cerului”.

Autorul — binecunoscut ca o autoritate în domeniul popularizării istoriei știute, ca unul care a prevăzut cu multă claritate dezvoltarea epocii spațiale — a prezentat într-un singur volum istoria astronomiei de la începuturile sale pînă la importanțele

probleme, unele încă nerezolvate astăzi, ale explozării spațiale.

Urmărind șirul descoperirilor începînd din preistorie, Willy Ley asandeaază pas cu pas problemele viete astronomilor de prestigiu, în fiecare epocă istorică, ne povestește cum au încercat ei să se completeze unii pe alții și cu ce au contribuit fiecare la întregirea cunoștințelor noastre.

Lucrarea se împarte în trei ca-

pitole. Prima parte prezintă cronologic cuceririle științifice începînd din Chaldea antică pînă la descoperirile lui Sir William Herchel din sec. XVIII-lea, al doilea se ocupă, succesiv, de toți membrii familiei solare, iar ultimul capitol urmărește extinderea orizontului științific al astronomiei din secolele XIX și al XX-lea, prezentînd ceea ce s-a aflat despre natura stelelor și cum s-a ajuns la actuala concepție cosmică despre Pămînt ca fiind o planetă obișnuită a unei stele obișnuite, într-un strat normal din spirala unei obișnuite galaxii, printre nenumăratele galaxii care constituie Universul nostru.

Autorul este un pionier al cercetării navelor spațiale, cunoscut în lumea întreagă pentru cartea sa de prestigiu „Nave, rachete și călătorii în spațiu”. Willy Ley a mai scris „Cucerirea spațială”, „Explorarea lui Marte” și „Zoologia exotica”, „Observatorii cerului”, lucrare de mare prestigiu, constituite un îndreptar prețios pentru cei ce doresc să cunoască tînele marelui Urivers.

H. LEREA

SCRISOARE

Moș Gerilă, moș cu daruri
Dacă vil și-n casa mea
Cu un coș bogat în haruri
Adu-mi, mări, ce te-oi ruga.

Nu vreau casă cu glicine
Nici mașini nu-i duc dorul
Fă — că poți — să-mi meargă bine
Cel puțin televizorul.

Fă ca nervii ce m-avintă
Să nu-mi sară la pătrat
Cînd mîncat de „purici”, cîntă
Interpretul preferat.

Magazin, avem — firește —
Plin cu marfă-î galantarul
Doar un lucru des lipsește
Și-asta e... gestionarul.

Dă-ne, cum ne-ai aduci profituri,
Alt gestionar în loc.
(Dă-ne și-altfel de chibrituri
Că acestea-s proaste... foc).

De film nu am a mă plînge
(Că se-aduc la noi duim)
Doar atît că pînă-ajunge
Moare de bătrîn pe drum.

Alt prilej să ne-ntristeze
Este drumul de la pod.
Poate faci să se-asfalteze
Cu-altceva decît cu glod.

Biblioteca-î pe măsură
Doar un „oi” vrea să ne piarză:
Unii fac din cărți cultură
Alții fac din ele... varză.

De rezolvi astea, bătrîne,
Cu talentul tău de vraci
Nu mai am nimic a-îi spune.
„La mulți ani” și... vezi ce faci!

RODICA TOTT

P.S.
Sper că factorul (poznașul)
O să-î dea la timp răvașul!

LA
ANU'
ȘI LA
MULTI
ANI!

Ce
este
revelionul ?

Brigadierul: După atîtea zile-muncă am
noapte-muncă.

Gestionarul: Un sortiment solicitat, care
pe an, dar ajunge pentru toți consumatorii.

Directorul de cămin: Dacă se face la căm
înseamnă că am ce trece în raportul de acti
se face la cămin, înseamnă că mă pot distra

Doctorul: Prilej de declanșare a crizelor
și colită.

Sportivul: Mai întîi ocheschi talerele, apoi
mai multe goluri în pahare și pînă la urmă
faci nici măcar 100 m. plat.

Crescătorea de păsări: O dovadă că nu
se îndoapă.

Elevul: Este noaptea aia care împarte în d
le anul care încă nu a venit de anul care în

Factorul poștal: Spre deosebire de teleg
sosește la adresa și ziua indicată.

Pescarul: Singura noapte în care nu reuș
nici un pui de... somn.

Musafirul: O sărbătoare care ține numai o
Gazda: O sărbătoare care nu se mai sfîrș
întreagă.

MOȘ GERILĂ

(SCURTĂ BARBOGRAFIE)

COPILARIA. Primul lucru pe care l-a atins
micul Gerilă imediat după naștere a fost
barba doctorului, semn că vocația lui era să
fie Moș. În prima copilărie, Moș Gerilă pur-
ta o bavețică albă, care-i ținea loc de bar-
bă. Principala sa ocupație era săniușul. Se
antrena deci pentru mai tîrziu. Și mai avea
o dambă de intrase la idee întreaga familie
Gerilă. Obişnuia să umble pe acoperisuri și
să-și dea drumul pe hornuri în jos. Mama
Gerilă era disperată pentru că din această
cauză fiul își murdărea în fiecare zi frum-
osul vîndiac roșu cu capișon, pe care i-l cum-
părase.

STUDII. La școală, materia lui favorită era
geografia. Putea să răspundă unde se află
orice localitate și orice stradă din respectiva
localitate. Și la alte materii era tare. Așa
de tare, că puteai să spargi nuci cu el. Ca
să-l mai salte cite puțin, profesorii îl apu-
cau de urechi. Tot săltîndu-l așa, elevul Ge-
rilă Moș a ajuns în catalog deasupra lui
Crăciun Moș.

De pe atunci era foarte iubit de colegi
pentru că era foarte darnic. Împărțea în
stînga și în dreapta tot ce avea: piinea cu
unt, penițe, pumni, picioare... Iată cum, încă
de la vîrstă școlară, împletind geografia cu
dărnicia, elevul Gerilă realiza excelente
împletituri.

SEMNE PARTICULARE. Mai apoi, Moșulică
(cum îl alintau fetele) și-a lăsat perciuni. Ca
să nu-i mai lase, a fost nevoit să-i înnoade
sub bărbie — că era foarte uituc. Din acest
nod a reieșit ulterior barba sa care — după
ce și-a oxigenat-o pînă la culoarea albă —
a devenit celebră. Deasupra bărbiei, Gerilă
purta inițial (a nu se citi cumva pluralul,
adică purta inițiale) o mușcă. Dar cum mușca
își tot lua zborul și-l gîdila, a hotărît să o
radă. Cu mare greutate a putut însă găsi un
bărbier de muște.

STARE CIVILĂ. Gerilă nu s-a însurat nici-
odată, nu din cauză că era Moș, ci pentru
că logodnica s-a speriat văzînd că dăruiește
atîtea tuturor și a zis că ăsta o să-i pape
toată zestrea, așa că, mai bine să nu.

CĂLĂTORII ÎN STRĂINĂTATE. Face omul
în vacanța de iarnă. Are îndeletniciri sus-
pecte, cărînd marfă într-un sac. A fost văzut
în același timp în mai multe locuri. De
exemplu: în jurul bradului, la televizor, în
vitrină la magazinul universal. Aceste exem-
ple s-ar putea înmulți și prin butași. Probabil
că Moș Gerilă este în mai multe locuri deo-
dată, fiindcă se împarte în numere prime,
fără rest.

Datorită numeroaselor perechi de ghete
cu care a intrat în contact de-a lungul ani-
lor, Moș Gerilă a conchis că cel mai rentabil
ar fi să deschidă o lustragerie. În felul ace-
sta nu o să mai umble el după ghete, ci o să
vină ghetele la el.

VLADIMIR PANĂ

URĂRI

URĂRI

URĂRI

URĂRI

UNUI GURMAND

Consumînd un munte de sarmale
În sfîrșit te-ai săturat;
Ca desert consoarta dumitale
E firesc să-ți dea... bicarbonat.

UNUI VIT

Toastul tău la o adică
Îl rostești cu încintare
Fie masa cit de mică,
Damigeana cit mai... ma

CONSILIUL DE CONDUCERE
AL C.A.P. COTUȘCA —
BOTOȘANI

Să ne trăiți la mulți ani și să
conduceți treburile gospodă-
rești cu mai multă chibzuință.
Că posibilități sînt. Avem bu-
ndoaară un lac. Și lîngă lac se
află magazia de cereale, coșe-
rele și țarcurile de porumb.
Și toate sînt ale cooperativei
agricole. Numai sutele de giș-
te și rațe nu fac parte din a-
verea obștească. Și cu toate
că sînt „particulare” mîنینă
pe săturate din bunul coope-
rativei. Să sperăm că această
situație nu o să dăinuie... la
anu' și la mulți ani.

CENTRUL DE LAPTE
BIRLAD

Aho, aho, copii și frați, stați
puțin și ne-ascultați. Ca și fra-
ții și mai ales copiii din Tuto-
va stau și așteaptă, uneori za-
darnic, mașina cu laptele de
la Birlad. La noi, copiii știu
că laptele se mulge de la „Bă-
laia”. Și cînd mamele lor se
întorc acasă cu sticlele goale
întreabă: „mămico, cine ne
papă laptele?” Dorinel, fiind
ceva mai măricel, întreabă
mîhnit și cu legitimă îngrijo-
rare: „A-nțarcat Bălaia, mă-
mico?” Ar fi bine ca în '69,
drumul între Birlad și Tutova
să devină Calea laptelui.

ÎNTRPREINDEREA CINEMA-
TOGRAFICĂ A JUDEȚULUI
BACĂU

Am urat în fiecare an dar fil-
me n-am văzut decît tot la un
an odată. Nu ne-am descura-
țat și urăm din nou. Să ne
trăiască și caravana cinema-
tografică să fie „tare ca piatra”,
„iute ca săgeata” ca să ajun-
gă mai des și în satul Cotenii,
comuna Buhoci.

(După sesizările corespon-
dentilor V. TURLEA, V. DE-
LATUTOVA, T. GODOCI).

Directorul căminu
lui cultural e
foarte agitat c
pregătirea revelionu
care urma să aibă k
la cămin. Lucra la alc
tuirea programului a
tistic și bineînțeles în
cerca să aleagă elemer
tele cele mai potrivit
Deodată, intră în b
roul lui un bărbat s
tot fi avut 30-35 de an
— Ce s-a întimpla
tovarășe, întrebă direc
torul.

— Tovarășe directo
aș vrea să-mi dau și e
concursul pe linie arti-
tistică. Știu că acum, c
revelion, o să fie pro-
gram și poate rămîn

COOPERATORII

Eu vă urez s-ave
Dar totodată să
Ca tot ce prezen
Să se găsească le

MECANIZATOR

După tipicul
Eu vă urez ani r
Sau — pentru-a
Urez: ani mulți

RISIPITORULUI

Eu și-aș ura o vi
Dar chibzuit cun
(Că baierile nu l
Tare mi-e teamă

Desen de NEAGU RĂDULESCU

GÎNDURI

UN COOPERATOR HARNIC

— Măi '69, măi copile,
Îți dau o singură poruncă:
Să-mi vii cu 500 de zile!
Repet, 500 zile-muncă!

UN CODAȘ

— Ancheta asta nu-i în ton
Cu subsemnatul, oameni buni,
Doar pin' la revelion
Mai am pe grafic două luni!

UN BIBLIOTECAR

Noul an, venind în lume,
Va aduce noi volume,
Și eu... nu le-am desfăcut
Nici pe cele din trecut!

V. D. POPA

CUM SĂ NE ÎMBRĂCĂM

Cum trebuie să ne îmbrăcăm pentru petrecerea de revelion? Încercând să venim în ajutorul cititorilor, ne-am adresat lui O. Catrință, responsabilă casei de mode Daiunbandarface cu întrebarea:

— Ce este indispensabil în îmbrăcăminte noastră pentru petrecerea de revelion?

— Nu uitați, atunci când plecați spre masa de revelion, să fiți îmbrăcați cu un costum sau rochie mai largă, ca să nu vă strângă prea tare când vă întoarceți de la masă. Cel puțin unul din buzunarele costumului — de preferință cel mai încăpător — trebuie să fie captușit cu

material plastic. În acest mod nu riscați să se păteze stofa atunci când veți depozita în buzunare ceea ce nu ați mai putut depozita în stomac.

Dacă vreți să fiți în centrul atenției comensurilor, la buzunarul de la haină, în locul batistei albe, puneți-vă un șervețel de hârtie. Toată lumea vă va întreba de unde îl aveți. În același timp, pregătiți-vă pentru Periniță o batistă colorată, eventual roșie, ca să nu se păteze cu roșu de buze.

Pentru dansatori se recomandă modelul de încălțăminte cu bombelul din duraluminium.

● **TOASTUL** trebuie ținut la primul șpriț, că după mai multe nu o să se mai înțeleagă ce spuneți.

● Nu uitați să adresați **TOASTUL** tuturor șefilor dv. ierarhici: președintele, soțitorul, brigadierul, soția, soacra.

● La chef, **TOASTUL** nu se ține pentru că ai avea ceva de spus, ci pentru că vrei să te faci remarcat.

● Se pot ține și mai multe **TOASTURI**. Depinde de tăria vinului.

● **TOASTURILE** pot fi de două feluri: seci și cu sifon.

Prietenul la REVELION se cunoaște

Desen de V. CRAIȚA-MÎNDRA

Revelionul este în toi. Gazdele, Aurică și Mărioara Ionescu, nu mai prididesc cu servitul, în timp ce invitații stau la masă, mănincă, beau și discută.

— Mă bucur că Aurică m-a plasat lângă un om atât de simpatic ca dumneata. Barem să mai schimbăm și noi o vorbă, că de mincat nu prea avem ce.

— Masa e plină și am văzut că te-ai servit din belșug.

— Am ciugulit puțin, ca să nu se supere gazdele. Că are Aurică asta un caracter...

— Ia niște sardele. Sint foarte bune.

— Sardele? Nici nu mă ating. Că și bunicul meu tot din cauza asta... Dumnezeu să-l ierte. Putea Aurică să cumpere ceva mai de soi.

— Friptura și se topește în gură.

— Cred și eu. Curcanul e gras ca un porc.

— Păi, chiar porc este.

— M-aș fi mirat să ne dea curcan. E un scirțan.

— Acum trebuie să vină sarmalele.

— Sint sigur că le-a înfășurat în foi de varză ca să nu vedem cât orez a băgat. Hei, Aurică, toarnă-mi și mie un pahar de vin. Așa, multu-mesc. Ei, l-ai văzut ce repede a turnat?

— E amabil.

— Aș! Se antrenează. Că și la cooperativă tot cu d-astea se ocupă.

— Adică?

— N-are rost să discutăm probleme de muncă, doar sintem la revelion, au venit să ne distrăm, să facem deranj. Săraca Mărioara!

— De ce o compătimești? Știi că au o căsnicie fericită.

— Aurică o exploatează ca un burghezo-moșier. Nu vezi cum e îmbrăcată? I-a cumpărat atât de puțin material, că nici nu i-a ajuns de o rochie întreagă. Dacă își cheltuieste banii ca să facă petreceri de-astea!

— O dată pe an e revelion. Și-a chemat omul câțiva prieteni...

— Aștia îi sint prieteni? Nu vezi cum se infruptă din bucate ca să-l ruineze?

— Iată că a sosit și înghețata.

— Pentru Aurică e ușor să prepare înghețată.

— Sigur, are frigider.

— Nu trebuie să-l folosească. Dacă spune el câteva vorbe, îngheață și apele.

— Văd că-l cunoști bine pe Aurică.

— Cum să nu-l cunosc, eu îi sint cel mai bun prieten.

CODAȘILOR

Au tot zis: mai are anul zile
Și-a rămas nearat ogorul;
Las' și-au spus, din prag de Sîn Vasile
O să-l are strașnic... „Plușorul”.

UNUI CONFERENȚIAR

Și-a făcut din elocință
Profesiune de credință,
E tăcere-adincă-n sală
Cînd vorbește, fiindcă-i... goală!

M. C.

TALENT

...ceea în echipă.
...poate, cum să
...ată? Ce știi să
...inie artistică?
...de toate! Ce
...umneavoastră!
...vă spun că
...are talent, dar
...o nu m-a des-
...meni!

Noi avem
...de teatru,
...artistică, echi-
...suri, cor. Dum-
...oști ceva fol-
...în noaptea de
...să ne axăm
...pe folclor.
...sint tobă de
...iua bună se
...le dimineață;

Intinde-te cât îți e plapuma; Vrabia mălai visează...

— Stai, frate, ce-i asta?

— Proverbe! Folclor!
— E vorba de folclor artistic! Ceva dansuri știi?

— Știu o sîrbă! Că la revelion se dansează sîrbă!

— Sigur. Și ce sîrbă știi?

— Sîrba în căruță!

— Ei! Să te vedem!

Și fluierîndu-și singur o sîrbă, „dansatorul”, fără să se miște din loc, se frămîntă în ritmul muzicii, pocni din degete, dar nu făcu nici un pas. Directorul îl opri.

— Ce-i asta? N-ai făcut nici o figură de dans! Nici nu te-ai mișcat din loc! N-ai făcut nici un pas!

— Păi, e sîrba în căruță! Eu sint în căruță!

— Să încercăm altceva! oftă directorul căminului. Poate știi un joc de doi!

— Oho, sint tobă de jocuri în doi!

— Bravo! Ce joc de doi știi?

— Table.

— Nu, tovarășe, spuneam un joc de doi la dansuri naționale! Dar stai puțin! Am o idee! Poate cînti în orchestră!

— Extraordinar! Asta mi-ar place cel mai mult!

— Știai să cînti la vre-

un instrument? Știi să bați toba?

— Oho! Sint tobă de tobă!

— Te pricepi și la mătorele?

— La mătorele se pricepe nevastă-mea!

— Dar cu bețele bați?

— Dar ce-s eu, huli-gan?

— Tovarășe, făcu directorul, ia spune-mi un lucru: de ce îți dumneata neapărat să ne dai concursul pe linie artistică?

— Să vă explic! În cite-o duminică, cînd vreau să mai plec și eu de unu singur la un păhărel, nevasta nu mă lasă. Că, zice, de ce să rămînă singură duminică? Așa că, dacă o să fiu într-o echipă artistică, o să-i spun duminică: Soro, azi dansez! sau: azi cînt! sau: azi bat toba! E clar?

— E clar, dar vezi că noi duminică chiar dăm spectacole! Și în noaptea de revelion la fel. Am nevoie de program artistic și de oameni care să-l susțină.

— Omul rămase descum-pănit, apoi spuse:

— Eu zic totuși să vă mai gîndiți, poate îmi găsiți un loc! Să mai viu pe aici?

— Nu.

— De ce?

— Sint tobă de dum-neata!

SADI RUDEANU

GOSPODĂRIA MEA

Am scris un lung poem cu Moș Gerilă
Și treizeci de răvașe de plăcintă.
Am terminat o cronică succintă
Cu subiectul: „Iarna e utilă”.

Am scris un „Plușor” mai consistent
Și-o „Sorcovă” destul de abuzivă,
Ceva mai tare și mai corosivă
Cu-n scriitor în pană de talent.

Cred c-am umplut un top întreg
de coale
Cu versuri și imagini hibernale
Și cu decoruri gingașe de vată.

Acum aștept zăpezile să-și cearnă
Monotonia lor imaculată.
Eu mi-am făcut provizia de iarnă.

MIRCEA PAVELESCU

ANDREI CROITORU

CONCURS CU PREMII

CELE MAI

FRUMOASE

LEGENDE

Revista noastră a adresat un apel cititorilor săi, rugându-i să trimită legende cunoscute de ei, în legătură cu locurile natale, cu trecutul nostru istoric, cu obiceiurile și datinile poporului. În curs de două luni, redacția a primit câteva sute de scrisori, conținând asemenea relatări, unele dintre ele fiind scrise foarte frumos și cu un conținut deosebit de interesant.

Așa după cum am mai amintit, o parte dintre aceste legende vor fi cuprinse într-o colecție, pe care o vom tipări în Editura Tineretului. Iar cei care ne vor trimite cele mai frumoase legende vor fi premiați. În acest scop, au fost instituite următoarele premii:

3 premii în valoare de 2 000, 1 500 și 1 000 lei, fiecare, acordate de către Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

3 premii în valoare de 2 000, 1 500 și 1 000 acordate de către Direcția Așezămintelor Culturale.

3 premii în valoare de 2 000, 1 500 și 1 000 lei, acordate de către Casa Centrală a Creației Populare.

3 premii în valoare de lei 2 000, 1 500 și 1 000 lei, acordate de revista Albina

Nu pot participa la concurs membri ai Uniunii Scriitorilor și ai Fondului literar.

Juriul concursului va fi format din scriitori, redactori ai revistei Albina, precum și repre-

zentanți ai celorlalte instituții care acordă aceste premii.

Dragi cititori, vă rugăm să trimiteți legende culese de dvs. pe adresa: Revista Albina, București, Oficiul 33, având pe plic mențiunea: Concursul de legende. Materialele se primesc până la data de 30 aprilie 1969.

Vă reamintim că acest concurs este deschis tuturor doritorilor: țărani cooperatori, pionieri și școlari, profesori și alți intelectuali, activiști culturali etc.

Vă dorim succes!

ALBINA

O IMPORTANTĂ MANIFESTARE ȘTIINȚIFICĂ

Simpozion „Educația adulților” ținut la Ateneul Republicii Socialiste România

În zilele de 9 și 10 decembrie a.c. s-a desfășurat la București Simpozionul *Cercetarea științifică și acțiunea cultural-educativă pentru adulți* organizat de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Institutul de Științe Pedagogice în colaborare cu sindicatele și U.T.C.-ul.

Simpozionul a întrunit laolaltă oameni de știință și cultură, cercetători din Capitală și din țară precum și activiști din domeniul muncii cultural-educative, pe teoreticieni și organizatori, pe cercetători și beneficiari, „Reunirea sub aceeași cupolă a științelor umaniste — se arăta în cuvântul de deschidere al tovarășului Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă — a oamenilor de știință și a celor care înfăptuiesc în mod nemijlocit acțiunea de educare a maselor, a institutelor de cercetări, a catedrelor universitare, ca și a organizațiilor care, în strânsă colaborare, au răspuneri în sistemul muncii cultural-educative semnifică în mod expresiv unitatea dintre teorie și practică, raportul dialectic dintre idee și acțiune”.

Prezența la această manifestare a d-lui Paul Lengrand, șeful Diviziei pentru educația adulților din Secretariatul UNESCO, constituie o mărturie a interesului pe care acest important organism internațional o acordă realizărilor obținute de țara noastră în domeniul culturii.

Cele aproape 70 de referate și comunicări, discuțiile purtate pe marginea lor au urmărit elucidarea unor probleme teoretice și metodologice deosebit de importante din domeniul educației adulților, a cercetărilor și studiilor concrete efectuate de diferite institute de specialitate și cadre universitare, valorificarea experienței pozitive a tradițiilor noastre în acțiunea cultural-educativă precum și adoptarea unui program comun de studii și cercetări pentru anii 1969—1970.

Dezvoltarea instituțiilor cultural-educative din țara noastră, exigențele mereu crescînde ale populației față de activitatea lor, progresul social, uimitor de rapid, ridică în fața muncii culturale de masă, a educației adulților, nenumărate probleme teoretice și practice. Exigența contemporană cere cu tot mai mare stringență înlocuirea dibuirii empirice, a „impresionismului” și practicizmului îngust din această activitate, cu călăuză științifică, efortul conjugat al mai multor discipline științifice ca pedagogia, sociologia, psihologia etc.

Referatele și comunicările din cele trei secții *Teoria educației adulților și metodologia de cercetare, Cercetări concrete și Tradiții românești în activitatea cultural-educativă* au cuprins o varietate mare de teme, oglindind totodată multiplele probleme din vastul și complexul domeniu al educației adulților, al activității cultural-educative.

Referate și comunicări ca *Psihologia activității cultural-educative, Cultura ca acțiune socială, Conceptul de ideal educativ în cultura de masă, Acțiunea cultural-educativă pentru adulți — componentă a educației permanente, Comunicările de*

masă în activitatea cultural-educativă. Tehnicile de cercetare și acțiune culturală „participantă” și altele susținute în secția Teoria educației adulților și metodologia de cercetare au adus o contribuție de seamă la elucidarea unor probleme deosebit de importante și actuale din acest domeniu.

În ultima vreme au fost întreprinse o serie de cercetări, anchete sociologice asupra unor probleme și fenomene ale muncii cultural-educative. Rezultatele obținute pe acest tărîm au fost oglindite în cele 22 de comunicări din secția Cercetări concrete. Iată doar câteva dintre acestea: *Timpul liber și activitatea cultural-educativă, Cerințe și preocupări actuale ale tineretului în activitatea culturală de masă, Fenomene ale mobilității sociale în unele sate din județul Olț și preferințele cultural-științifice ale locuitorilor*. Răspîndirea cunoștințelor științifice prin cămine culturale (o cercetare concretă din zona Bacău, Roman, Piatra-Neamț). *Acțiunea culturală a radiodifuziunii în mediul rural* (cercetare efectuată în comuna Gîrbou, jud. Sălaj).

În concluziile privind lucrările acestei secții, care au fost expuse de prof. univ. H.H. Stahl, au fost apreciate rezultatele obținute în cercetarea concretă dar s-a insistat ca ele să fie în viitor mai strîns legate de acțiunile culturale, să ofere în mai mare măsură soluții practice pentru rezolvarea anumitor probleme. Bogată și valoroasă a fost și activitatea desfășurată în secția *Tradiții românești în activitatea cultural-educativă*. Cele 17 comunicări printre care *Educația adulților în opera lui Dimitrie Gusti, Spiru Haret și educația adulților, Contribuția lui Nicolae Iorga la educarea adulților, Institutul Social-Român și problemele cercetării lecturii* ș.a. au cuprins și comunicări privind tradițiile activității culturale desfășurate de clasa muncitoare din țara noastră ca de exemplu: *Tradiții ale activității educative desfășurate de mișcarea muncitorească din România, în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, Din istoria activității desfășurate de organizațiile muncitorești pentru educarea adulților etc.*

Concluziile au atras atenția asupra faptului că este necesar să se studieze pe lîngă activitatea culturală de dinainte de război și mișcarea culturală care s-a desfășurat și dezvoltat după 1944. Aceasta are și ea tradiția ei care s-a continuat și concretizat într-o mișcare completă, aducînd o contribuție de seamă în sprijinul construcției socialiste în țara noastră.

La încheierea celor două zile de lucrări rodnice participării au putut consemna cu satisfacție un prim și important succes realizat în crearea unei legături mai strînsă între cercetarea științifică și munca culturală. Simpozionul a deschis totodată o perspectivă frumoasă pentru această activitate în viitor.

CENTENAR

ȘTEFAN

LUCHIAN

Se împlinesc 100 de ani de la nașterea pictorului Ștefan Luchian. Se împlinesc un secol în care pictura românească a cunoscut marea ei transfigurare, de la ilustrativ și descriptiv la descoperire de esențe și la înaltă spiritualitate.

Luchian se găsește în centrul acestei evoluții, el este cel care a sintetizat în arta sa măiestria tehnică a culorii și a liniei cu ideea adevărată și emoționantă, născută de o mare personalitate. Tradiția artei noastre populare s-a îngemănat în arta lui, cu viziunea proprie și astfel a creat cu penelul o realitate care era a lui și a noastră, pe lîngă care trecusem fiecare, dar pe care n-am știut să o vedem pînă cînd nu ne-a arătat-o tablourile lui.

În pinzele lui, culoarea cîntă, te farmecă, te amețește; iriază din ele o lumină care este, înainte de toate, lumina sa interioară. Sinceritatea și ardoarea sînt dominantele sufletesti ale acestui creator de noi universuri poetice. El face artă ură-

versală pictînd românește, reprezentînd cu deplin merit însușirile poporului nostru, sensibilitatea, căldura și omenia sa.

Luchian este un mare moment de artă românească, un moment care se cheamă eliberarea de dogme, curajul căutării și care se mai cheamă zămislirea unei alte concepții plastice. După el și de la el vin mari pictori, nu ca epigoni, ci ca artiști autentici, cărora le-a deschis drumul: Tonitza, Pallady, Lucian Grigorescu, Ciucurencu...

Omagiul nostru modest se alătură caldelor cuvinte rostite la manifestările prilejuite de centenar, la adunarea festivă din Capitală închinată figurii legendare a lui Ștefan Luchian.

MARILENA VULPE

I. RADU

LUNA CADOURILOR
1 - 31 DECEMBRIE

**UN CADOU FRUMOS SI UTIL, PENTRU
FAMILIA DUMNEAVOASTRA GASITI LA
MAGAZINELE UNIVERSALE SI SPECIALIZATE
ALE COOPERATIVELOR DE CONSUM**

**Abonați-vă
la ALBINA**

revistă săptăminală enciclopedică populară pentru sate! Îndemnați și pe prietenii și cunoștii dumneavoastră să se aboneze și să citească ALBINA, care publică reportaje despre viața economică și culturală a satelor noastre, articole de istorie și de știință popularizată, pagini „Magazin”, versuri, schițe și povestiri, satiră și umor etc.

Abonamentele se fac la factorii poștali și la oficiile poștale din localitățile dumneavoastră.

Prețul abonamentului pe întreg anul 1969 este de 13 lei.

Până la 1 decembrie 1968, Administrația de Stat Loto-Pronosport a atribuit participanților peste 800 autoturisme de diferite mărci și capacități cilindrice. Puteți obține imediat autoturis-

me jucând la LOZ IN PLIC. În afara autoturismelor mai puteți câștiga premii în bani de 20 000 lei, 10 000 lei, 5 000 lei ș.a. Oriunde vă aflați, jucați la LOZ IN PLIC!

O deprindere folositoare nouă tuturilor — ECONOMISIREA

Economia a avut întotdeauna și are și în prezent în țara noastră mulți prieteni. Harnic, talentat, sîrguincios și perseverent — poporul nostru a adăugat din cele mai vechi timpuri acestor calități și alte însușiri nu mai puțin vrednice de laudă, cum sînt chibzuința și cumpătarea. Folclorul, comoara nesecată de înțelepciune populară, cuprinde nenumărate zicale, proverbe și povestiri în care sînt ilustrate foloasele economisirii, omul chibzuit este laudat și sînt combătute risipa, lăcomia, lipsa de cumpătare. Cărturari și scriitorii renumiți ai țării ca Iordache Golescu, Anton Pann, Ion Creangă, George Coșbuc, Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi și alții s-au referit în repetate rînduri la necesitatea economiei pe care Eminescu o definea ca fiind „dreapta cumpănire între foloasele aduse de cutare cheltuială și sacrificiile făcute pentru ea”. Nu este mai puțin adevărat că în trecut, în condițiile de exploatare și sărăcie în care trăiau masele populare, cu greu se putea pune ceva de o parte. De aceea, economisirea nu s-a dezvoltat și nu a putut cuprinde masele populare. Nu este de mirare deci, că în anul 1933, după 75 de ani de la înființarea Casei de Economii, un număr cu totul neglijabil din totalul depunătorilor îl constituiau muncitorii și tărăni.

A fost nevoie de marile prefaceri revoluționare din ultimele două decenii, pentru ca să se creeze condiții prielnice dezvoltării acțiunii de economisire. Într-adevăr, belșugul și buna gospodărire sînt cele două premise principale ale dezvoltării acțiunii de economisire la C.E.C. Faptul că în prezent, un libret de economii revine la mai puțin de 4 locuitori ai țării, că economisirea la C.E.C. tinde să cuprindă mase cît mai largi de orașe și sate, explică, tocmai, că la noi există aceste premise care asigură permanent acțiunea de economisire la C.E.C., condiții tot mai favorabile de a se dezvolta.

În același timp, faptul că economisirea la C.E.C. este un proces în plină dezvoltare se datorește și avantajelor multiple care sînt acordate depunătorilor.

Este bine cunoscut că sumele depuse la C.E.C. sînt păstrate în deplină siguranță, fiind garantate de stat. Este asigurat secretul operațiunilor efectuate și al numelui depunătorului, lucrătorii care efectuează operațiunile C.E.C. fiind obligați să păstreze acest secret.

Depunătorii pot dispune de banii depuși la C.E.C. ca de orice alt bun

personal, putînd să-i retragă oricînd parțial sau în întregime. Toate operațiunile de depuneri, restituiri etc. se efectuează gratuit la cererea depunătorilor și sînt scutite de orice fel de impozite și taxe.

Casa de Economii și Consemnațiunii asigură depunătorilor nu numai păstrarea economiilor lor în deplină siguranță, dar și sporirea acestora prin cîștigurile și dobînzile pe care le acordă. La tradiționalul libret de economii cu dobîndă — cel mai vechi instrument de economisire al Casei de Economii și Consemnațiunii — s-au adăugat treptat, odată cu amploarea pe care au luat-o depunerile la C.E.C. și tînuindu-se seama de dorințele populației și alte instrumente care oferă celor care le utilizează avantaje variate.

Sînt cunoscute astăzi în rîndurile locuitorilor de la sate libretetele de economii și obligațiunile C.E.C. care sînt solicitate într-o măsură tot mai mare. Cu ajutorul lor, multe familii și-au construit case noi, și-au cumpărat mobilă, televizoare, aparate de radio și o serie de alte obiecte necesare într-o bună gospodărie.

În dorința de a oferi avantaje cît mai numeroase populației de la sate, care dorește să economisească la C.E.C., Casa de Economii și Consemnațiunii a pus la dispoziția acesteia un nou instrument de economisire: libretul de economii cu cîștiguri în materiale de construcție. Avantajul specific al acestui nou libret constă în cîștigurile în materiale necesare construirii de locuințe, care se acordă titularilor libretelor ieșite la sorți la tragerile trimestriale.

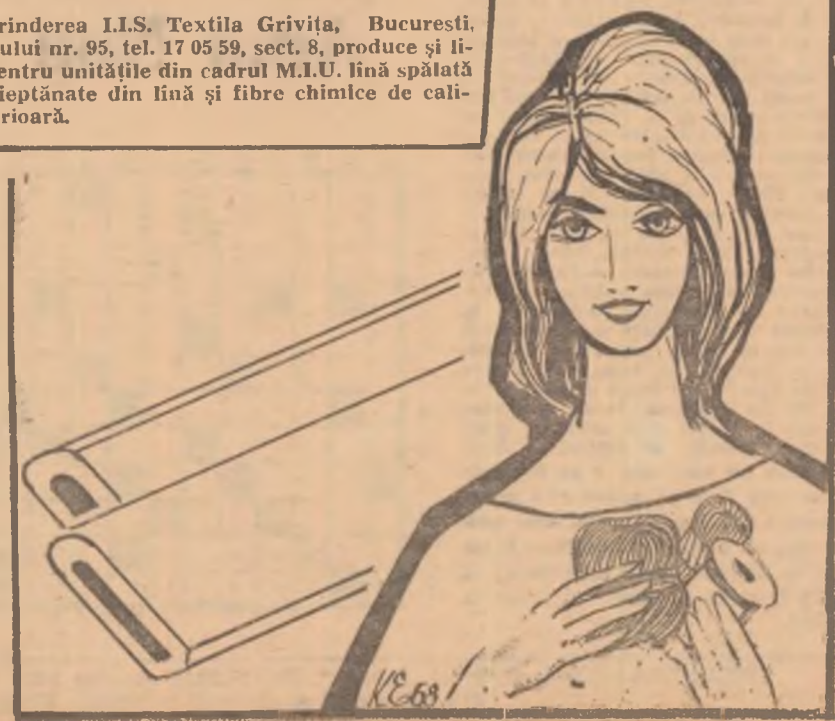
Cîștigurile corespund cu valoarea principalelor materiale de construcție (cherestea, tablă, ciment, var, binale ș.a.), utile la construirea unei case cu o suprafață locuibilă de cca. 40-50 m.p.

Este important de reținut că la tragerile la sorți pentru acordarea cîștigurilor, participă libretetele de economii ale căror depuneri au fost păstrate la C.E.C. în tot cursul trimestrului pentru care se efectuează tragerea respectivă.

În prezent, unitățile C.E.C. din mediul rural și din orașele în care nu se construiesc locuințe proprietaților personale cu sprijinul statului și unitățile postale din localitățile în care nu funcționează unități proprii C.E.C., emit librete de economii cu cîștiguri în materiale de construcție care dau dreptul depunătorilor să participe la tragerea la sorți pentru primul trimestru al anului 1969.

I.I.S. TEXTILA grivița

Întreprinderea I.I.S. Textila Grivița, București, str. Siretului nr. 95, tel. 17 05 59, sect. 8, produce și livrează pentru unitățile din cadrul M.I.U. lină spălată și pale pieptănate din lină și fibre chimice de calitate superioară.

DEGERĂTURILE

Iarna, cînd frigul este mare, se întimplă ca anumite părți ale corpului (urechile, nasul, degetele de la mîini sau de la picioare) să fie în primejdie de a degera.

Statisticile au arătat că 90 la sută din degerături sînt localizate la degetele de la picioare, 9 la sută la degetele mîinilor, iar cele mai rare sînt la față, urechi etc.

Măsurile de prim ajutor ce trebuie luate au drept scop creșterea temperaturii țesuturilor zonelor degerate. Observațiile făcute în ultimii ani ne arată că cel mai bun remediu este încălzirea bolnavului. În acest scop bolnavul este introdus într-o cameră încălzită obișnuit, dîndu-i-se să bea ceai sau cafea fierbinte, ori băuturi alcoolice tari (țuică, rachiu, coniac etc.). Totodată este bine să se dea medicamente care întăresc inima (cofeină, pentazol etc.). Apoi masăm porțiunile degerate. Masajul se face ușor, de la periferie către centru (spre inimă), cu mîna uscată, dar după ce mai întii ne-am spălat pe mîini. Masajul cu zăpadă nu este recomandabil. Apoi se fac băi calde, la mîini, la picioare, cu apă care se încălzește treptat, în aproximativ 30 de minute, de la 7 grade la 37 grade. Cînd pielea a început să capete culoare roz, e semn că circulația sîngelui s-a restabilit. În continuare se fac frecții ușoare cu alcool, țuică sau rachiu, apoi se aplică un pansament sterilizat.

Gravitatea și întinderea zonei degerate se poate vedea mai tîrziu. Formele grave prezintă bășici cu lichid (la fel ca în arsuri) și în formele cele mai rele, zonele degerate se gangrenează, țesuturile mor, se elimină, cad. În astfel de cazuri bolnavul trebuie să primească neapărat îngrijirea medicilor.

Pentru prevenirea degerăturilor sînt necesare măsuri care să crească puterea de rezistență a organismului la frig. Un rol important în acest sens îl are alimentația celor care prin ocupația lor sînt expuși condițiilor care provoacă astfel de accidente, care va conține grăsimi, mincări calde, zahăr. Băuturile alcoolice se pot folosi numai în cantități foarte mici, în cantități mari favorizînd degerăturile.

Înăbrăcămîntea trebuie să fie suficientă, cu cele necesare anotimpului, cămăși, flanele, pulovere, palton, dar largi și nu strîmte, pentru a permite mișcările brațelor și a picioarelor, îndoirea corpului etc.

Încălțămîntea va fi încăpătoare, să nu stringă piciorul, să permită un ciorap de bumbac și unul de lînă. Bocancii sau cizmele se vor unge în timpul iernii cu unsoare pentru ca să nu prindă umezeală. Dacă încălțămîntea s-a umezit de zăpadă, apă sau transpirație, se va pune la uscat și numai după aceea se va putea încălța din nou.

Părțile descoperite ale corpului (obraji, bărbia, urechile) se vor unge cu cremă camforată (2 la sută) dar numai pe pielea uscată și în strat subțire și uniform.

Dr. EUGEN ȘERBĂNESCU

ORIZONTAL: 1) A trimite-n plînci mici, ilustrate la amici — Satira ce ne-o prezintă, răvașele din plăcintă 2) Nu e cozonac fîrșe, însă... an de an ea crește — Un căfel de catifea STĂ în pom pe-o rămurea 3) Braț de brad împodobit, bun și pentru sorcovit (PL) — Ca orice amfitrion, SERVEA la revelion 4) Rîdicînd paharul sus, o urare eu v-am spus — Pentru buze indicate, însă o vocală-am luat 5) Felul cum sînt exprimate, urările de sănătate — „La mulți ani” cu toți rostim, cînd paharele ciocnim 6) — Pentru sanie să ai, la un drum astfel de cal — Un prefix pentru ureche, sau șmecheri fără pereche — Azi la mine și la tine, unul pleacă altul vine (PL) 7) De la ele sînt pornite, toate urările rostite — Vrei de tort să te apuci, cînd mai ai puține nuci 8) E trecută într-o parte, la orice sfîrșit de carte — Pe al cerului covor, stă în fața stelelor — Prescurtarea din consoane, în Brașov la camioane 9) Moșul bine cunoscut, ce-ți dă-n dar un somn plăcut — Un diftong recunoscut, la orice nou născut — Uite-așa se fac încet gogoșarii în oțet 10) Un răspuns la un apel, sînt aici dar în alt fel — Și acum pe scurt notează, înainte de amiază — Anul Nou mult nu mai are, e pe locul de plecare 11) Deși se spune că-i peste, adevăru-i că nu este — Pom iubit mult de copii, că e plin de jucării — L-am lăsat în farfurie, masă lui Grivei să fie 12) Hotărîre în final, revelionul la LOCAL.

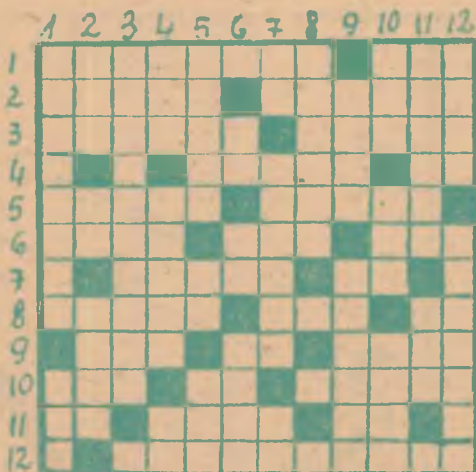

Emoțiile concursului

În acest secol care nu duce lipsă de emoții, cele pe care ni le dau concursurile sînt, poate, dintre cele mai tonice. Recunoașteți că orice concurs organizat pe scena căminului cultural, face sală plină. Împreună cu concurentul, avem posibilitatea să ne verificăm și să ne îmbogățim cunoștințele. Iată motivul pentru care am așteptat cu plăcere cele trei emisiuni-concurs anunțate în programul săptămîinii trecute. Pînă acum exista numai la șase pași de o excursie, destinat pionierilor și școlărilor, dar intrat în tradiție și pentru telespectatorii de o vîrstă mai căruntă. Așteptarea celorlalte două emisiuni-concurs în debut, ne-a fost numai pe jumătate satisfăcătoare. Alegeți o ilustrată — cum se intitula una dintre ele nu ne-a dat posibilitatea să alegem nimic pentru că nici una nu s-a transmis. Să ne oprim deci la emisiunea vizionată: Mens sana in corpore sano adică „minte sănătoasă în trup sănătos”. Trecînd peste titlatura complet nepotrivită, fiind de fapt vorba despre o minte sănătoasă într-un alt trup sănătos, trebuie să arătăm că formula concursului ne-a satisfăcut, dovedindu-se antrenantă și perfect telegenică. Îmbogățirea ei cu secvențe filmate i-ar da un spor de atractivitate. Cei doi concurenți dublați de sportivi, ne-au dăruit destule emoții. Poate chiar mai multe decît Răzbușii. Pentru că aici — la concurs — nu puteam să prevedem finalul.

A. C.

Răvașe de Anul Nou

PEȘTERA POLOVRAGI

Din Tîrgu Cărbunești sau din Tîrgu Jiu, după un drum de o oră cu autobuzul, ajungi la Polovragi, sat adăpostit la poalele munților. De aici, după altă jumătate de ceas de mers pe drumul forestier, însoțit de zgomotosul Olteț, te afli la intrarea în peștera Polovragi. Pășind pe sub bolta umedă, pătrunzi în „tînda” peșterii, care oferă privirilor comoara fantastică a stalactitelor și stalagmitelor. De-a lungul mileniilor, natura a plămuit aici — ca și în celelalte „saloane” ale peșterii — o lume de basm, într-o uimitoare varietate de stiluri arhitectonice, în care întîlnești bolți imense, arcade largi, tivite cu țurțurii stalactitelor. În forme bizare, ele atîrnă de tavanul tindei, se lipesc de pereții de mică scipitori, se unduiesc pe sub arcurile de bolți și, în cele din urmă, subțindu-și trupul, ating pardoseala. Ai impresia că în aceste „saloane”, în care susură muzica monotonă a picăturilor de apă, prind viață — din calcar și gheață — chipuri omenești,

animale de mult uitate, statui încremenite de veacuri.

Se spune că în timpul dacilor, aici ar fi trăit zeul Zamolxe care, așa după cum îl descrie Al. Vlahuță, „...din bătrîn s-a făcut tînăr și a mers de a îmbărbătat poporul la luptă”...

Te rupi cu greu de vraja care te învăluie și pornești încet spre ieșire. Afară, pale fumurii de ceață plutesc pe crestele codrilor. Departe, în stînga peșterii, se deschid luminișuri, se deslușesc satele împrăștiate pe încheieturile măgurilor de la Gura Văii Oltefului.

CAROL BORA

ȘTIATI CĂ...

...cele mai vechi orașe dintre capitalele existente sînt: Atena, Beirut, Roma și Delhi? În afară de acestea, mai există încă dinaintea erei noastre: Londra, Paris, Ankara etc.

...în revistele tehnico-științifice din întreaga lume apar anual cam 3 miliarde de articole?

...Sir-Daria — cel mai mare fluviu din Asia Centrală — are o dublură subterană ale cărei ape curg paralel cu cele ale Sir-Dariei la o adîncime de 300—400 metri sub pămînt?

...numărul sateliților artificiali ce se vor învîrți în jurul Pămîntului, Lunei și Soarelui în 1975, va ajunge la 7 000?

...prima lege a divorțurilor din lume a fost votată în Franța în anul 1792?

...cel mai mare lanț muntos submarin se află pe fundul Oceanului Pacific, între Noua Zeelandă și insula Samoa?

...o specie de migdali din Australia poate atinge înălțimea de 150 metri?

...cea mai veche instituție de cultură din lume, păstrată pînă în zilele noastre, este Universitatea din Fez (Maroc), deschisă în anul 859 e.n.?

...în Oceanul Pacific a fost prins un pește asemănător fișparului, care avea trei inimi?

...cele mai puternice vînturi din lume bat în apropierea Capului De-nison din Antarctica, viteza lor ajungînd, în medie, la peste 70 km pe oră?

Un copac capricios

TAGABILII DE PE SEBU

Pe țărmurile lacului Sebo (Filipine) trăiește tribul Tagabili — una din cele 37 de naționalități conlocuitoare din Filipine — puțin cunoscute și aproape date uitării. Deși această regiune este considerată oficial o rezervă, locuitorii din împrejurimi revendică pretenții asupra ei și îi izgonesc pe tagabili de pe pămînturile lor. Necunoscînd legile, aceștia din urmă fac concesii.

Tagabilii se tem de duhurile rele, care — cred ei — se ascund după fiecare copac sau piatră. Noaptea, în special cînd este vreme rea, ei bat necontenit gongul ca să potolească vîntul și să depărteze fulgerele. Le plac podoboale și sînt destul de exigenți în ce privește îmbrăcămîntea. Dar hainele strălucitoare acoperă niște trupuri vlăguite și bolnave (90 la sută din tagabili suferă de malarie și nu mai puțin de 80 la sută — de tuberculoză). Mortalitatea pricinuită de boli este însoțită de mare în timpul însămînțărilor, cînd oamenii sînt slăbiți din cauza hranei insuficiente. În general, tagabilii nu mănîncă decît o dată pe zi.

Tagabilii sînt poligami. Căsătoria are loc încă în copilărie, pînă la 5—6 ani: tagabilii cred că un copil nelogodit moare de îndată ce împlinște șase ani. Dacă unul din copiii logodit se îmbolnăvește, călălat este obligat să stea în același căsternut cu el pînă se însănătoșește.

VERTICAL: 1) Mic fragment dintr-o urare, la petrecerea oea mare — Azi de invitații tăi, e privită o ochi răi 2) Un diminutiv de fată, Marieta alintată — Iar acest cuvînt măi vere, îl exprimi la o durere — Vinul de la baterie, le-o dorim să fie 3) La această sărbătoare vă trimitem o urare (3 cuv) 4) Mitu capul și-a pierdut, cite treburi a avut — Cu el afli cetățeanul cit de fraged e curcanul — Două litere am dat și Mioara a cîntat 5) Fluturașul de zăpadă, ca prin sită CAD-n stradă — Și așa obișnuim, să mai spunem la poftim — Cît ești tu de mucalit, vād că tot te-am PACALIT 6) La elevi o notă mare, le-o dorim la flecare — Trecătorul de pe stradă, ridicat și din zăpadă — Norii plumburii îl cerne, și-n steluțe îl așterne 7) Pronumele ce-l repetă, solistul de la trompetă — În muncă dexteritate, ca să ai specialitate — A-nmîna orice cadou, celor dragi de Anul Nou 8) Te distrează-n noul an, la radio și micul ecran (PL) 9) O corabie străveche, care nu are pereche — Sunind din surgălai și bice, urarea-ncepe să-ți dedice 10) Firul ăsta foarte bine, global pomului susține — Îți deschide prompt și fin, toate sticlele cu vin — O vedem de sărbători luminată pînă-n zorii 11) Patru versuri drăgălașe, care pot fi chiar răvașe — Aspru gerul se mai lasă, mă zbirleşe dar nici nu-mi pasă 12) La un bloc nou terminat, șaisprezece-am numărat (sing.) — Cel venit la tine acasă, se-așează acum la masă.

MARCEL RANTZER